

वर्ण्येष्ठः पितृव्यश्च पुंस्ते गुरवो भताः” देवलोक्तेषु
५ एकादशसु व्याचार्यादिषु “अनेनैकादशगुरवः सङ्ग-
तितः” प्रा० वि० । गुरुतत्त्वपत्रयम् विवृतिः ।

“उपाध्यायः पिता जेष्ठभ्राता चैव महीपतिः ।
मातुलः श्वशुरस्ताता मातामहपितामही । वर्ण्येष्ठः
पितृव्यश्च पुंस्ते गुरवः स्मृताः । मातामही मातु-
लानी माता मातुल सोदराः । दम्पूः पितामही
ज्येष्ठा धात्री च गुरवः स्त्रीषु । इत्युक्तो गुरुवर्गोऽयं
मातृतः पितृतो द्विजाः । अनुवर्त्तमानेतेषां मनो
वाक्कायकर्मभिः । गुरुं दृष्ट्वा ससृजिषेद्भवाद्य
कृताञ्जलिः । नैतैरुपविशेत् साङ्गं विवदेक्षात्मकारणात् ।
जीवितार्थमपि द्वेषाद्गुरुसिद्धेयं भाषणम् । उदितोऽपि
गुणैरन्यैर्गुरुद्वेषो पतत्यधः । गुरुणाञ्चैव सर्वेषां पूज्याः
पञ्च विशेषतः । तेषामाद्यास्तयः श्रेष्ठस्तेषां माता
सुपूजिता । यो भावयति या स्मृते वेन विद्योपदिश्यते ।
ज्येष्ठ भ्राता च भर्ता च पञ्चैते गुरवः स्मृताः । कात्मनः
सर्वयत्नेन प्राणत्यागेन वा पुनः । पूजनीया विशेषेण
पञ्चैते भूमिभिस्मृता कूर्म० पु० ११५० । उक्ते पुंस्त्रीभेदेन
६ उपाध्यायादौ यथायथं पुंस्त्री० ।

“तथापि तन्मर्थपि ते गुरुरित्यस्ति गौरवम्” भाषः ।
कथां प्रति तत्पितृव्योद्भवोक्तिः “गुरुद्वयाय गुरुणोरभ-
योरथ कार्ययोः” भाषे ज्येष्ठभ्रातृपितृव्यपरता । उच्य-
ते अदायप्रवर्त्तके उच्यते पदेशके एकपिकच्छूदये राजनि० ।
“सातुस्तारो विसर्गान्तो दीर्घोऽुक्तपरश्च यः । वा पादान्ते
त्वसौ” इ० र० उक्ते १० दीर्घवर्णादौ । “अगुरुचतुष्कं
भवति गुरु द्वौ च नकुचयुग्मे शशिवदनासौ” श्रुतबोध०
“गुरुमतोऽन्येत्वादि” “गुरोश्च हलः” प्रा० ११ म० इति लि०
शमे गुरुणि गुरुणि” प्रा० त० । १२ दुर्जरे १२ दुष्पाके
लि० “तत्फलं (प्रियकृफलम्) सधुरं कृत्वा कषायं शीतलं
गुरु” भावप्र० । १४ अथचनि गुरुत्ववति लि० मेदि० ।
“कार्यं गुरुगत्यात्मसमं नियोज्ये” कुमा० । नारदस्तु जगतो
गुरुद्वैर्विष्णुयाय गगनं विललङ्घे” नैष० “गुरुणी द्वे
रसवतो” भाषा० स्त्रियां ङीप् । “अलाभो भेदिका गुर्वी”
वैश्व० कम् । “इयमतिश्रुता प्रकाश गुर्वी” भाषः । गुरुत्वं च
गुरुत्वयम् इत्यम् १५ तान्त्रिकमन्त्रोपदेष्टरि पु० तन्त्र-
शादि शा० ति० “माततः पिततः पुत्रः पुत्रभायो जिते-
न्द्रियः । सर्वागपाणां तत्त्वज्ञः सर्वशास्त्रार्थतत्त्वविदुः ।
परोपकारनिरतो जपपूजादितत्परः । अमोक्षवचनः शान्तो

वेदवेदार्थपरमः । योगमार्गानुसन्नाता देवताहृदयप्रमः ।
इत्यादिगुणसम्पन्नो गुरुरागमसम्पतः” यजुर्गुरु-
रावभद्रुष्टवचनेऽस्ताः यथा

“मातिबालोन इत्यं न खञ्जो न लशस्तया । ना-
धिकाङ्गोन हीताङ्गो न खल्वाटोन दन्तुरः” । वीरभिलो-
दयधृतकल्पचिन्तापणौ “अयरोगी च दुश्कर्मा कुनखी श्या-
यदन्तकः । काणोऽन्यः कुसुमाञ्च खल्वाटः खञ्जरीटकः”

“अङ्गहीनोऽतिरिक्ताङ्गः पिङ्गाक्षः पूतिनासिकः ।
दृष्ट्वाण्डोवामनः कुञ्जः शिखी चैव नपुंसकः” । पूतिना
सिकोऽर्गाम्बिनासिकः । “संस्काररहितो मुखो वेदशा-
स्त्रविवर्जितः । श्रौतस्मार्त्तक्रियामूढः शुष्कभाषः सु-
कुक्षितः । पुरयालनजीवी च नरो वैद्यश्च का-
सकः । क्रूरो दम्भी मत्सरो च व्यसनी क्षपणः खलः
कुसङ्गी नासिको भीतो महापातकचिञ्जितः । देवा-
ग्निगुरुविद्यादिपूजाविधिपराङ्मुखः । सन्ध्यातर्पणपूजा-
दिमन्त्रज्ञानविवर्जितः । आलस्योपहतो भोगी धर्म-
हीन उपश्रुतः । इत्याद्यैर्लक्ष्मिर्देवैरागमोक्तैश्च
यत्नतः । वज्रेणीयोगुरः प्राज्ञैर्दीक्षासु स्थापनादिषु”
मत्स्यसूक्ते तयोदयपटले “अपुञ्जशासपत्नीकः शक्तिहीनं
ऽथ वामनः । कुञ्जः कुठः शत्रावदन्तो दृषवीपतिरेव च”
तन्त्रसारे रामार्च० च० सदसद्गुरुलक्षण्ये यथा

“शान्तो दान्तः कुलीनश्च विनीतः शुद्धमेधवान् ।
शुद्धाचारः सुप्रतिष्ठः शुचिर्दक्षः सुबुद्धिमान् । अध्या-
त्मध्याननिष्ठश्च मन्त्रतन्त्रविशारदः । नियन्त्रासुपहृष्टो
गुरुरित्यभिधीयते । आगमसंहितायाम् “उद्भर्त्तुं चैव
संहर्त्तुं समर्था ब्राह्मणोत्तमः । तपस्वी सत्यवादी च
गृहस्थो गुरुच्यते” इति ।

गुरुरपि गृहस्थ एव यथाह ज्ञानार्थिने । “सर्वशास्त्रार्थ-
वेत्ता च गृहस्थो गुरुच्यते” गृहस्थेषु पुत्रवतामेवाधि-
कारः यथा यामले “कलत्रपुत्रवान् विप्रो दयालः सर्व-
सम्पतः । दैवे पित्रे ऽरिमिले च गृहस्थो देशिको भवे-
दिति” सुखडमालायाम् “नध्यमो वैष्णवः प्रोक्तो मध्यम-
शैवदीक्षितः । परमादीक्षितो यो वै स एव परमो गुरुः”

आगमसारे “गकारः सिद्धिदः प्रोक्तो रेफः पा-
गस दाहकः । उकारः शम्भुरित्युक्तस्त्रितयात्मा गुरुः
स्मृतः । गकारो ज्ञानसम्पत्तयै रेफस्तत्त्वप्रकाशकः ।
उकारात् शिवतादात्म्यं दद्यादिति गुरुः स्मृतः” ।
निष्पुगुरमाह क्रियासारसङ्घटने “शिखी चैव गुरु-